

Velikonoční biblické poselství

Ježíš řekl: „Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka. Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrna nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek. Kdo miluje život, ztratí jej, a kdo jej ztratí, zachrání jej.“

Evangelium podle Jana 12:23nn

Stává se dnes módou, že se lidé vrací k lidovým obyčejům. Především na vesnici se obnovují masopustní reje, jarmarky, chodí se zase koledovat a muzicírovat. Oblíbeným a také znovu objevovaným zvykem bylo vynášení a topení slaměné figury Smrtky na čtvrtou neděli postní. Děj vyjadřoval, že zima už končí, začíná jaro a připravujeme se na slavení Velikonočních svátku - svátků života. Ale velikonoční křesťanská slavnost života je něco jiného: Kristus nehází smrt do vody, ale sám umírá. Proto čteme toto podivné evangelium: Kdo miluje život, ztratí jej, a kdo jej ztratí, zachrání jej.

Biblický text obsahuje otázku: Kdo by chtěl život zachránit? Samozřejmě každý. Vždyť záchrana života je jednou z lidských tužeb. Využíváme všech možností zabránit tomu, co k smrti vede. Může evangelium protiřečit této touze? Ne. Bylo by to opakem Kristova poslání: nést lidem život. Má-li jej přinést však definitivně, musí přemoci úhlavního nepřítele: smrt. Kristus je i proto často přirovnáván k lékaři, který dokázal vyléčit i poslední nevléčitelnou nemoc. Proto už za svého pozemského života křísil mrtvé. Jeho hlavní metodou je princip, který zastávali lékaři Ježíšovy doby: nemoci se léčí stejnými jedy, které ji způsobily. Smrt se tedy vyléčí, obrazně řečeno, zase jenom smrtí.

Všichni milujeme život. Svým způsobem to potvrzují i sebevrazi. Berou si život proto, že není takový, jak by jej chtěli. Ale jak se miluje život? Podle toho, jak si jej představujeme. Žít, to znamená pro mnoho lidí neustále nové zážitky: cestování, kultura, sport, slavnosti a hostiny. Zážitky se množí, ale také blednou, zapomínáme, co jsme viděli, a nakonec nás přestane bavit i to, co jsme tak vyhledávali. Stává se tedy divná věc: milovat život znamená ztrácet to, co jej mělo naplnit. Lidé, kteří si mnoho užili, nakonec prohlásí: Už to mně nebaví! Ne všichni však hledají nové zážitky. Jsou lidé moudří a hledají vědomosti. Naučili se mnoha věcem. Ale i oni trpí podobnou potíží. Znat, to znamená uchovávat v paměti, ale ta slábne. Jsou ale i lidé, kteří naplňují život tím nejkrásněji možným způsobem: láskou. Milují druhé, žijí pro druhé, myslí na bližní, zapomínají na sebe. Takto zapomínat je však totéž,

co ztrácet vlastní život. Maminka, která se starala o děti, neměla mnoho jiných zážitků, nemohla se vzdělávat, tolik cestovat, žít kulturou či sportem. Sobě vlastně zemřela, protože chtěla dát svému životu nejlepší možný smysl: lásku. Není to tragické? Ano, je to svým způsobem tragedie lidsky neřešitelná. Jedinou životodárnou silou je láska, ale právě láska vede nejjistěji k smrti, protože vede k oběti.

Aby mohl člověk vyjít z tohoto začarovaného kruhu přichází Bůh se svou nabídkou. I Kristus naplnil svůj život láskou, tedy jej ztratil jako jiní smrtelníci. Ale jeho láska je silnější než smrt neboť je sám Bohem. Vykoupil nás svou smrtí. Ne, že zemřel, ale tím, že je jeho smrt výrazem Boží lásky. Ve spojení s jeho láskou dostává hodnotu i naše láska. K tomu, abychom žili věčným životem, nestačí zemřít, ale musíme zemřít s Kristem. Kdo miluje křesťansky, umírá tímto způsobem denně. Denně život ztrácí, ale i zachraňuje sobě i druhým spolu se zmrtvýchvstalým Ježíšem Kristem.

Četl jsem o jednom proslulém lékaři: lidé, kteří s ním přijdou poprvé do styku, jsou zmateni; chtějí mu hned vyložit, co je bolí a jaké léky jim pomohly. Ale on je, jak se zdá, vůbec neposlouchá. Ptá se jich, kdy chodí spát, kdy vstávají, co rádi čtou. On sám to vysvětluje takto: „Nelším nemoci, ale člověka. Lékárny jsou dnes přeplněny léky na každou nemoc. Stačí předeepsat lék a nemocný se cítí lépe. Je spokojen. Ale je to droga, která otupí bolesti, ale neléčí nemoc. Já se zajímám o člověka. Chci nejdříve zjistit, jakou má životní sílu. Je-li schopen sám svou nemoc překonat. Když to dokáže, pak opravdu vyzdravěl.“

Takovou životní silou je v životě láska s Kristem. Ta přemáhá všechny duchovní neduhy a slabosti, a nakonec přemůže i samu smrt, i když zdánlivě ke smrti vede. Slaměná Smrtka, kterou děti házely do vody, byla symbolem zimy. Ta všecko ubíjí, spálí mrazem. Nakonec sama podlehne, neobstojí před silou jara. Rostliny zima spálí, ale jenom jejich povrch. Nepronikne do kořenů. Z těch pak vyraší při prvním jarním slunci nový život. Jsme-li zakořeněni láskou v Kristu, dočkáme se věčného jara.

Bible pak ještě dodává, nedostaneme věčný život až v budoucnosti, až ztratíme pozemský. Obojí se proplétá už dnes. Už od narození v sobě neseme odsouzení k smrti. Ale křesťan umí v Kristu den ze dne tu ztrátu vynahrazovat spojením s Kristem. Když pak skutečně zemře, je to pro něho jako období zimy. Žije v kořenech, neviditelně. Až se objeví jarní slunce, druhý příchod Páně na zemi, vyrostete z kořenů všechna krása jeho dobrých skutků a myšlenek.

Luděk Korpa

Velikonoce 2006

- Kristus shromažďuje svůj lid –
bohoslužby ve společenství našeho sboru

9. dubna 2006 - Neděle Květná - Palmarum

8.00 Brumovice
9.30 Klobouky u Brna
11.00 Borkovany

13. dubna 2006 - Zelený čtvrtek

18.00 Klobouky u Brna

14. dubna 2006 - Velký Pátek

9.30 Klobouky u Brna
bohoslužby se slavením svaté večeře Páně

15. dubna 2006 - Bílá sobota

19.00 Klobouky u Brna
Velikonoční vigilie spojená s obnovou křestního slibu

16. dubna 2006 - Boží hod velikonoční

9.30 Klobouky u Brna
bohoslužby se slavením svaté večeře Páně

17. dubna 2006 - Pondělí velikonoční

9.30 Klobouky u Brna

Svoz z kazatelské stanice Brumovice a Morkůvky na bohoslužby Božího hodu velikonočního v Kloboukách dne 16.dubna 2006 bude zajištěn autobusem, který vyjede z Brumovic v 9.00 hodin, v Morkůvkách bude stavět přibližně v 9.10 hodin.

Nemocným a nepohyblivým členům sboru nabízíme ve velikonoční době službu rodinné bohoslužby se slavením svaté večeře Páně. Na kazatele sboru je možné se v této záležitosti obrátit osobně, písemně či telefonicky: 519 419 189, e-mail: cceklobouky@seznam.cz

Velikonoční list

Farní sbor Českobratrské církve evangelické
v Kloboukách u Brna

He Qi: On je vzkříšen - převzato z COENA

Bože života, tvůj Syn zvítězil nad smrtí a otevřel nám bránu k věčnému životu. Plni radosti oslavujeme jeho vzkříšení a prosíme tě, obnov nás svým Duchem, abychom i my byli vzkříšeni k novému životu skrze Ježíše Krista, našeho bratra a Pána, který v jednotě Ducha svatého s tebou žije a působí na věky věků. Amen.

2 0 0 6 Anno Domini